

Vijftien gulden

Om de drie maanden mocht ik mijn salaris halen. Ik ging dan eerst naar Jan Bruin. Die was controleur-stamboekhouder. Verder had hij een winkeltje in kantoorbenodigdheden, welke zaken hij betrok van de fa. Idema uit Medemblik. Bruin was ongetrouwd en hij liep mank. Hij schreef dan een kwitantie voor me uit en met dat, voor mij geheimzinnige document, fietste ik door Abbekerk tot aan het eind van Lambertschaag: naar de penningmeester van de fokvereniging, Jan Stapel. Die betaalde mij voor die drie maanden vijftien gulden uit. De keer dat ik voor het eerst met dat geweldige bedrag in mijn zak de lange weg naar huis terugfietste zal ik nooit vergeten. Wel tien keer voelde ik in mijn zak of de knip er nog wel was en halfweg ben ik zelfs van de fiets gestapt en heb het kapitaal nog eens nageteld.

Ik meen dat ik dat monsternemen zo'n drie of vier jaar heb gedaan. Mijn opvolger werd Andries Groen, zoon van melkrijder Jan Groen

Er was in die dagen nog een kleine fokvereniging in Abbekerk. De leden daarvan leverden hun melk aan de fabriek van 'de Zoipe', zoals die fabriek — net als de fokvereniging — werd genoemd. De gebroeders Zijp waren invloedrijke mensen in de dorpsgemeenschap. Simon was dijkgraaf van de Vier Noorder Koggen en Klaas burgemeester. Daarnaast natuurlijk boer.

Hun fabriek stond aan het zuideinde van Abbekerk.

De leden van de fokvereniging 'Abbekerk-Lambertschaag' brachten allen hun melk naar de coöperatieve fabriek 'West-Friesland'. Deze fabriek stond op de grens tussen de beide dorpen.

De fokverenigingen zijn later een fusie aangegaan. Op 30 april 1939 werd de fabriek van 'de Zoipe' opgeheven. Per 1 januari 1961 ging ook de 'West-Friesland' dicht. De fokvereniging 'Abbekerk-Lambertschaag' verdween eveneens in de fusiemaalstroom van de jaren zestig.

Hoorn, najaar 1989